

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

צה.

עין משפט נר מצוה

ז' א"מ פ"ע מהל' גזילה
הל' ז' וכפ"ה מהלכות
גזילה וכו' הלכה א' סנה ע"ן
ע"ב טו"ש פ"ח ח"מ סי' שעב
ט"ה פ"ה פ"ה
י"ח ב"מ מ"י וסנה ט"ה טור
ש"ע ח"מ פ"ה ט"ה פ"ה
י"ב ג' מ"י פ"ג מ"ה
אישות הל' י' ת"ת סנה
ע"ן ח"מ טו"ש פ"ח ח"מ סי'
ק"ד ס"ע ד'
ב ד' מ"י פ"ח מהלכות
גזילה וכו' הלכה ז'
סנה ע"ן ח"מ טו"ש פ"ח
סי' ט"ה פ"ה ס"ה

כאן בגזילה קיימת. והא אכנת דגזילה קיימת הוא. ועליו נשנית תקנה שצמי רבי שלח להחזירו: ועל המרש: נמסכת גיטין. מרש קורה: משום פסידא דניה דיוה רבנן דלויסא. ומיהו דמי צעי לאהדורי הואיל וגזילה קיימת צניה: משום אופס והא גיזותיה ^(א) כל מה שנטל ממנה ומה שהשימה: גזילה חזרה בעיניה.

כאן בגזילה קיימת כאן בשאין גזילה קיימת והא אכנת דגזילה קיימת היא מאי אכנת דמי אכנת וכל היכא דגזילה קיימת לא עבוד רבנן תקנתא והרי מריש דגזילה קיימת היא ותנן ^(ב) על המריש הגזול שבנאו בבירה שיטול דמיו מפני תקנת השבים שאני התם רבין דאיכא פסידא דבירה שוויה רבנן כדליתא: גזול פרה מעוברת וילדה וכו': ^(ג) תנו רבנן הגזול רחל ^(ד) וגזזה פרה וילדה משלם אותה ואת גזיזותיה ואת ולדותיה דברי רבי מאיר ^(ה) ר' יהודה אומר גזילה חזרה בעיניה רבי שמעון אומר רואין אותה כאילו היא שומא אצלו בכסף איבעיא להו מאי טעמיה דרבי מאיר ^(ו) משום דקסבר שינוי במקומו עומד או דילמא בעלמא שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים למאי נפקא מינה להיכא דכחשא מכחש תא שמע ^(ז) גזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפנך דעתך סבר רבי מאיר שינוי במקומו עומד אפי' בהמה נמי אלא לאו ש"מ קסבר ר' מאיר שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים אמרי רבי מאיר לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי שינוי אין קונה ואפילו בהמה נמי אלא לדידכו דאמרייתו שינוי קונה אודו לי מיהת בעבדא דכמקרקעי דמי ^(ח) וקרקע אינה נגזלת ואמרי ליה רבנן לא עבדא כמטלטלי דמי ת"ש ^(ט) אלצבעו לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נתן לו דמי צמרו דמי צמרו אין דמי צמרו ושבחו לא ואי סלקא דעתך סבר רבי מאיר שינוי אין קונה דמי צמרו ושבחו בעי למיתב ליה אלא לאו ש"מ קסבר ר' מ שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים שמע מינה איכא דאמרי הא לא איבעי לן מדאפך רב ותני גזול ^(י) פרה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה דברי רבי מאיר והכמים אומרים בעבדים אומר לו הרי שלך הן דקא קנים ליה כי קא איבעי לן הכי איבעי או דילמא אפי' בשוגג אבל קנים תא שמע ^(יא) חמשה גובין מן המחוררין ועליו הן פירות ושבה פירות ^(יב) והמקבל עליו לון בן אשתו ובת אשתו וגם חוב שאין בו אחריות ובתובה אשה שאין בה אחריות מאן שמעת ליה דאמר ^(יג) אחריות לאו שמעות פירות שבה פירות היכי דמי רבנן שגזול שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה

(א) לעיל טו: גיטין נה. [ועדות פ"ח מ"ט:] (ב) כ"ח מה: ט"ה, (ג) וע"י מוס' ע"ז ז' ד"ה ר"ח, (ד) לקמן ט"ז: כ"ח ק, (ה) וס' וכו' ק"ט, (ו) וס' וכו' ק"ט, (ז) לקמן י"ד: ג"י (ח) לקמן י"ד: וז"ל, (ט) ג"י רש"י בהמה, (י) כתובות נה: (יא) וס' וכו' ק"ט, (יב) רש"י מוס' (יג) וס' וכו' ק"ט למתני דף כג: (ד) ע"י ע"ב.

הגהות הב"ח

(א) גבי מ"ר הגזול רחל וגזזה וילדה כ"ל וזימת פרה ממקח: (ב) שם משום דקסבר שינוי במקומו עומד. ע"פ מן ע"י משמע דלכא לא עבד שינוי כ"ל. והשאר ספק: (ג) רש"י ד"ה אשת ארובה ואל גזיזותיה ואת ולדותיה כל כו' כ"ל: (ד) ר"ח ומש"ס מ"ה וכו' וכל שמה. ור"ח מש"ס ע"ש: שם ספקי:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה משלם לו נגזלן (רשם קו על מינה נגזלן). ג"כ לנגזל כ"ל: דלא כרש"י: [ב] ר"ה מ"ח כו' וז"ל מ"י. ג"כ כ"ל אלל להמצי"ם נהא ע"ל דוקא לאחר איש דמי וקרקע אין לה יאהו כ"ל כ"ל שינוי אינו עומד עליו וכו' כ"ל ח"ס ז' ד"ה לזכור כו' וז"ל ע"י מ"י ש"ד ס"ק א': [ג] ר"ה לאמר כו' ר"ה כ"ל להמצי"ם והמצי"ם מפרשים ומה שכתב המג"א ומה דק"ס שם משמע כ"ל השבח ועל לא פריך כ"ל משום דלדידה לן כן אלא לאחר איש שכתב דממלא כ"ל:

רבינו הגנאל

ואו איכא פסידא בכון מריש שבנאו בבירה שוויה רבנן כדלילה שאניה קיימת, ונטול דמיו רבנן תקנת השבים. מתני' גזול פרה מעוברת. רחל טענה וגזזה משלימן אותה ואת גזיזותיה ואת ולדותיה דברי ר' מאיר, ר' יהודה אומ' גזילה חזרה בעיניה, ר' שמע' אומר רואין אותה כאילו היא שומא אצלו בכסף. פ"ר, ר' מאיר סבר מחזיר הכל. מאי שינוי קונה וקנסא ומה דקנין בגזול. מאי נפקא מינה היכא דכחש מכחש, או אמ' שינוי במקומו עומד אפילו כחש גזילה חזרה בעיניה ואי אמ' קנסא הוא אי שבה חזרה בעיניה, כחש כשעת גזולה, והאיך למיפשט מגזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלימן כשעת הגזילה ר' מאיר אומ' בעבדים אומ' לו הרי שלך לפניך ד"ר מאיר סבר שינוי קונה וקנסא הוא דקנין, והדין ק"ט תא שמע אלצבעו לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נתן לו דמי צמרו. ואסיקנה, שמע מינה דסבר ר' מאיר שינוי קונה והכא קנסא קנים, ש"מ מינה. איכא דאמרי הא לא מיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן ר' מאיר דקנין לשלם הגזול והולדות מי שגזול במיד, אבל בשוגג, כיון שגזול בהמה על מנת שהיא שלימו ויביצא והמקבל לזון את בת אשתו או בת אשתו, ושטר חוב וגם חוב אין כותבת אשה שאין בהן אחריות, ושבה קרקעות, והמקבל לזון את בת אשתו או בת אשתו, ושטר חוב וגם חוב אין כותבת אשה שאין בהן אחריות, ר' תנאי אין מוציאן אכילת פירות ולשבת קרקעות ולזון, ומיהו תוקן העולם. פ"ר, כיון שגזול בהמה על מנת שהיא במאה דינר והשביחה הלווקא ושוה עכשיו ק"ק ובה בעל חוב וטריפה כמות שהיא, הלווקא גובה הקרן אפילו ממשיבדי אבל השבח מבני חורין בלבד, וכן מוונת האשה המקבל עליו לזון את [בן] אשתו או בת אשתו בלא קניין. מאן שמעת ליה דאמ' אחריות לאו טענת סופר היא ר' מאיר, דתנן בפרק שנים אוחזין בטלית מצא שטרי חוב אם יש בהן אחריות נכסים לא יחזיר כולו, שמע מינה האי מתנייתא ר' מאיר היא, וקתניא פירות ושבה קרקעות מן המחוררין. היכי דאמי, כגון שגזול שדה מליאה פירות ומכרה לאחר והשביחה ובא בעל חוב של גזול וטרף לשרה בשבחה פירותיה ולא שימין ליה השבח ללווקא אף על פי שאינו נושא בו אלא הקרקע בלבד, קרקעות מן המחוררין.

גזילה קיימת. חייב להחזירה: והא אכנת דגזילה קיימת הוא. ועליו נשנית תקנה שצמי רבי שלח להחזירו: ועל המרש: נמסכת גיטין. מרש קורה: משום פסידא דניה דיוה רבנן דלויסא. ומיהו דמי צעי לאהדורי הואיל וגזילה קיימת צניה: משום אופס והא גיזותיה ^(א) כל מה שנטל ממנה ומה שהשימה: גזילה חזרה בעיניה. כמות שהיא עכשיו ריקנית יחזרנה והדר משלם דמי גזיזת ועוד כומו שהיה בשעת הגזילה ולא שעה הגיזה שהשימה אצלו ולא שעה הולד ללא קנים רבי יהודה אכל דמיים שצעת הגזילה משלם ליהכא למאן דלאמר כל הגזליים צזיר משעת הגזילה ישלמו: רואים אופס כאילו היא שומא אצלו בכסף. משעת הגזילה ומשלם דמיים כשעת הגזילה. ולקמן י"ד: ^(ב) ומפני תקנת השבים שאני התם רבין דאיכא פסידא דבירה שוויה רבנן כדליתא: גזול פרה מעוברת וילדה וכו': ^(ג) תנו רבנן הגזול רחל ^(ד) וגזזה פרה וילדה משלם אותה ואת גזיזותיה ואת ולדותיה דברי רבי מאיר ^(ה) ר' יהודה אומר גזילה חזרה בעיניה רבי שמעון אומר רואין אותה כאילו היא שומא אצלו בכסף איבעיא להו מאי טעמיה דרבי מאיר ^(ו) משום דקסבר שינוי במקומו עומד או דילמא בעלמא שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים למאי נפקא מינה להיכא דכחשא מכחש תא שמע ^(ז) גזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך דעתך סבר רבי מאיר שינוי במקומו עומד אפי' בהמה נמי אלא לאו ש"מ קסבר ר' מאיר שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים למאי נפקא מינה להיכא דכחשא מכחש תא שמע ^(ח) גזול בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה רבי מאיר אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך דעתך סבר רבי מאיר שינוי במקומו עומד אפי' בהמה נמי אלא לאו ש"מ קסבר ר' מאיר שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים אמרי רבי מאיר לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי שינוי אין קונה ואפילו בהמה נמי אלא לדידכו דאמרייתו שינוי קונה אודו לי מיהת בעבדא דכמקרקעי דמי ^(ט) וקרקע אינה נגזלת ואמרי ליה רבנן לא עבדא כמטלטלי דמי ת"ש ^(י) אלצבעו לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נתן לו דמי צמרו דמי צמרו אין דמי צמרו ושבחו לא ואי סלקא דעתך סבר רבי מאיר שינוי אין קונה דמי צמרו ושבחו בעי למיתב ליה אלא לאו ש"מ קסבר ר' מ שינוי קונה והכא קנסא הוא דקא קנים שמע מינה איכא דאמרי הא לא איבעי לן מדאפך רב ותני גזול ^(י) פרה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה דברי רבי מאיר והכמים אומרים בעבדים אומר לו הרי שלך הן דקא קנים ליה כי קא איבעי לן הכי איבעי או דילמא אפי' בשוגג אבל קנים תא שמע ^(יא) חמשה גובין מן המחוררין ועליו הן פירות ושבה פירות ^(יב) והמקבל עליו לון בן אשתו ובת אשתו וגם חוב שאין בו אחריות ובתובה אשה שאין בה אחריות מאן שמעת ליה דאמר ^(יג) אחריות לאו שמעות פירות שבה פירות היכי דמי רבנן שגזול שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה

דפליגי אס יש לו שצה אם לאו היינו ע"כ צצצח הימר על היצאה דליעלה למה לא יטול מן הנגזל מי גרע מיורד בשדה חצירו שאלו ברשות ועוד דעדיפא מיניה משינין צפ' מי שמת (ב"ב דף קמ:) מאי שצה חזי שצה ומיהו המקשה ודאי ס"ד לטריף כל השבח אף שכנגד היצאה ולפי סבתה הא דתניא צפ"ק דב"מ (דף טו.) אם השבח יותר על היצאה נטול השבח והקרקע והיצאה מצ"ח ואוקמינן בגזול וגזול ללא אחיזא כ"י מאיר דל"מ אפי' יצאה מנגזל לית ליה משום דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

ושירי הקנ דמנן דהניקין (גיטין דף מה: ושם ז') אין מוציאין למוזן האשה והצנות מנכסים משועבדים מפני מיקון העולם והתם נמי שירי המקבל עליו לון בן אשתו ובת אשתו וגם חוב שאין בו אחריות ומהכא קשה לשמואל דלמר צפ"ק דב"מ (דף יב.) אומר היה ר"מ שטר חוב שאין בו אחריות נכסים אין גובה לה מנכסים משועבדים ולא מצני חורין והכא משמע דגבי מצני חורין ומיהו צללו הכי איתומצ שמואל התם מצרייתא אחריתא ויש לדחות דשמואל הוא מפרש שאין בו אחריות היינו שמפורש שלא קבל עליו אחריות והא דמוקי לה הכא כ"מ משום דלכאורה כותביה אמאי:

מאן שמעת ליה דאמר אחריות כ"מ שאלו האם טעמא ה"מ למפך מאן שמעת ליה דקניס ר"מ וש"מ דכשוגג קניס ואו לא הוה נריך לחמויי קיימא אלא ממנ"י דהניקין (גיטין דף מה: ושם ז') אין מוציאין לחכילת פירות ו"ל דמכח זה לא ה"מ לאוכוחי דלחייא כ"מ דהא רבי יהודה נמי מליין למימר דקניס לרצ וצזר דלמר לרצזי יהודה שצה שעל גבי הגזילה הוי גזול אע"ג דנשתנית ע"י כגון נטעה או שהצביח הלווקא היינו ממי שצה שעל גבי הגזילה ויקנסו כו' ר' יהודה כמו זההיא דלקמן (ע"ב) לרצ וצזר ואע"ג דכי נוקי לה נמי כרצי יהודה אכתי מצי לאוכוחי דהשמה ר' יהודה דלא קניס ליה כולי האי קניס שצצח ע"ג קרקע ר"מ דקניס טפי ליה כ"מ מכל מקום טפי נחא ליה לאוכוחי מר' מאיר גופיה ר"י:

הדאיתא בע"ה ארעא ושק"ה ארעא ושבהא ש"מ בשוגג נמי קניס. ה"מ לשנויי דשצצח היתר על היצאה מיירי דההוא לא הוה קנס דכיון דקרקע אין נגזלת ברשותיה ומריה אשצחיה ולא דמי למטלטלי ואפילו לשמואל דלמר צפ"ק דב"מ (דף יד: ושם ז') ללווקא מנגזל לית ליה שצצח איכא ללווקמי כגון שקנו מידו כדלמר התם אלא דכללו הכי משני ספיר [ג] אצל ליכא למימר דסתם שצה משמע הכל צין כנגד היצאה צין מה שיתר על היצאה דהא התם גבי פלוגתא דרצ ושמואל צמוכר שדה תצזירו ומגלחת שאינה שלו

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

מוסר רש"י

על המריש. קורה, ומקנות קחשיב ואילו מנכסת גיטין (י"ג) (ע"ב) בביבד. בית גדול (גיטין נה.) מופני תקנת השבים. שחס אחת המקום לקרקע צרימו ולהחזיר מריש עצמו וימע מלפנים משונה (טו), בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך. דקרקע דמי ובתשמיש דמריה קיימי (לקמן צו) דקיימא לן קרקע אינה נגזלת וכל מקום שהיא ברשות בעלה, עומדת ועבד במקרקעי דמי ואינו נגזל להיות נקנה נגזלן לשלם דמי. הילכך כי אוקן ברשות דמריה אוקן (ב"ב טו.). וקרקע איתה נגזלת. כלומר אינה קיימה לגזול בשום אופן, ולעולם נחקק בעליה היא, דקרקע נפקת לן בהגזול מתלה (ק"ו) (סוכה ז'). ונתן לו דמי צמרו. קני צמרו ל"מ ולא היכי לא אלא דמי צמרו (לקמן ט) דמיים שצמר לך נמכר בשוק, דקניה מגזול לשלם כשעת הגזילה (ב"ב טו.) דמי צמרו לן מנו שצמר לו, דקניה צמרו ומחייב ממות (טו) ע"כ לו צכע זו דמי צמרו לך ככחילה אם יצאה דקניסא ליה ל"מ כל המטע מדיעת עצליו נקרא גזול ונטול המצ"מ לעצמו אפי' שהוא מעולה עכשיו דמיים (ע"ז ז) אצל לא דמי שצמר, או זה ע"כ שצרו משלם ויקח האמר (לקמן ט). גובין מן המחוררין. מנכסי צין חורין לבר, אם יש נכסים צין חורין אצל החייב נגזין, ואם לאו אין נגזין מן המשועבדים (מחבורות טו). פירות ושבה פירות. דמתן נמנ' גיטין (מה:) אין מוציאין לחכילת פירות ולשבח קרקעות מנכסים משועבדים מפני מיקון העולם, ושנים אוחזין בטלית (ד') מפרש לחכילת פירות ולשבח מנכסים משועבדים מפני מיקון העולם, וספיר לית ליה שצצח איכא ללווקמי כגון שקנו מידו כדלמר התם אלא דכללו הכי משני ספיר [ג] אצל ליכא למימר דסתם שצה משמע הכל צין כנגד היצאה צין מה שיתר על היצאה דהא התם גבי פלוגתא דרצ ושמואל צמוכר שדה תצזירו ומגלחת שאינה שלו

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא

למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא למה ספק א"ל ש"מ דקניס א"י יש לחלק דהתם איימי צלל ידע שהיא גזולה דכשוגג כי האי ללא קניס: דילמא